Gisella (Gis) Calliari

Najm?odsza z trzech sióstr, w?ród których Ginetta, która równie? zosta?a fokolarin?. Gis urodzi?a si? 18 kwietnia 1920 w Lavis (niedaleko Trydentu w pó?nocnych W?oszech). Dzi?ki po?wi?ceniu matki, trzy dziewczynki mog? kontynuowa? nauk? nawet po przedwczesnej ?mierci ojca. Po wybuchu wojny Gis i Ginetta przenosz? si? do pracy w Veneto. W tym czasie utrzymuje kontakt korespondencyjny z kole?ankami z klasy. Jedna z nich bardzo ekspresyjnie opisuje do?wiadczenie ?ycia Ewangeli?, które rodzi si? dzi?ki grupie rówie?ników. Jej s?owa bardzo poruszy?y Gis i kiedy przyje?d?a do domu na Wielkanoc, pragnie pozna? Chiar? Lubich. Szybko w tym ewangelicznym do?wiadczeniu odkryje swoj? drog?. Bez zw?oki przekazuje weneckiemu przedsi?biorcy informacj?, ?e zostawia sw? korzystn? prac?. Pisze te? do swojego ch?opca "Nie zostawiam Ci? dla innego cz?owieka, ale dla Boga". Odt?d ka?da okazja jest dobra, aby uda? si? do „ma?ego domku" na Placu Kapucy?skim, mieszkaniu, które pewna pani udost?pni?a tej grupie dziewcz?t. „Mieszka?am kilka kilometrów dalej - mówi Gis - droga wiod?a pod gór?. Wstawa?am o pi?tej, aby uczestniczy? z nimi we mszy i w medytacji, podczas której Chiara pomaga?a nam si? zanurzy? w ogniu s?ów Ewangelii, które zmienia?y znaczenie wszystkiego: nie by?o ?adnej trudno?ci, w której nie da?oby si? ich zastosowa?".

W mie?cie z powodu wojny brakowa?o wszystkiego. Gis wspomina gospodarstwo swojej rodziny, gdzie uprawiano owoce i warzywa. Ale jak je przewie?? do Trydentu, je?li drog? je?d?? tylko czo?gi. Z mi?o?ci do tych, którzy pukaj? do drzwi pierwszego fokolare, prosz?c o jedzenie, zbiera si? na odwag? i próbuje zatrzyma? jad?ce czo?gi. Kilka przeje?d?a nie zatrzymuj?c si?, ale po chwili jeden staje, ?o?nierz po wys?uchaniu wyja?nienia Gis zgadza si? na podwiezienie jej i skrzynek z warzywami i owocami. Sytuacja powtarza si? w drodze powrotnej. Po wojnie Gis i Ginetta prosz? matk? o zgod? na zamieszkanie w fokolare. Ginetta dostaje pozwolenie, ale „ma?a" jak j? nazywa mama, nie. Ona jednak nie rezygnuje: wie, ?e jej wybór jest ostateczny; to tylko kwestia czasu. Rozwi?zanie znajduje senator Giordani, który wiedz?c, ?e Mama Calliari jest zapalon? czytelniczk? jego ksi??ek, proponuje Gis prac? w Rzymie. 6 grudnia 1949 r. matka, zadowolona, ?e pomaga Giordaniemu, pozwala wyjecha? córce do Rzymu, nie?wiadoma, ?e jej córka oprócz tego, ?e b?dzie sekretark? senatora, wraz z Chiar? i innymi dziewcz?tami otworz? pierwsze fokolare w stolicy W?och. Od tego czasu Gis mieszka u boku Chiary, z kilkoma krótkimi przerwami, kiedy to otwiera fokolare w ró?nych regionach W?och. W 2005 roku tak opowiada o swoim ?yciu z Chiar? : "Jest bardzo prosta, przejrzysta g??boka: wszystko, co jest jej, jest moje, wszystko, co moje, jest jej". Potwierdzenie tego, czym jest dla Chiary jej fokolare: «Filadelfia (braterska mi?o??) jest wi?cej ni? rzeczywisto?ci? - mówi Chiara. To tutaj bior? si??, by stawia? czo?a codziennym krzy?om, po osobistym zjednoczeniu z Jezusem, tutaj wychodzimy od m?dro?ci, komunikowanej spontaniczne, do praktycznych porad dotycz?cych zdrowia, ubrania, domu, jedzenia; do codziennej, nieustannej, pomocy, z po?wi?ceniem, którego si? nie liczy»… „Ze swojego biura - wspomina Gabri Fallacara – dzwoni?a do wszystkich, tkaj?c wszechobejmuj?c? sie? mi?o?ci. Obdarza?a nas maksymalnym zaufaniem, przez co stworzy?a najkorzystniejsze warunki, aby rozumie? w ka?dej chwili, czego charyzmat oczekuje od Chiary i od ka?dego z nas".

Po ?mierci Chiary Gis nadal ?y?a dla wszystkich, b?d?c ponad ograniczeniami wieku, tryskaj?ce ?ród?o energii i czu?o?ci. Na pocz?tku lipca 2017 r. pogorszenie stanu zdrowia zamienia jej

pokój w miejsce spotka? w atmosferze Nieba. 20 stycznia 2018 maj?c 97 lat, Gis opuszcza ten ?wiat. Prezydent Focolare, Maria Voce, na pogrzebie mówi: „Do ko?ca ?ycia oddawa?a ca?? siebie, aby Chiara nadal ?y?a w dzisiejszym Ruchu. Da?a mi wielk? lekcj?: ?ycia, radykalizmu, zaufania do Bo?ych planów, jedno?ci ze wszystkimi".